

Élménybeszámoló az egy hónapos portugál szakmai gyakorlatról.

A következő rövid beszámolóban arra törekszem, hogy összefoglaljam mindazt, ami a Portugáliában tett utazásom során személyes tapasztalatként, illetve szakmai ismeretként rögzült bennem. Szinte lehetetlen szavakba önteni mindazt, amit Portugália adott nekem. Ez az egy hónap remek lehetőséget adott arra, hogy kipróbáljam magamat, mind csapatjátékosként, mind egyénileg. Szerencsére sikeresen vettem a kihívásokat, és ennek hatására határozottabbnak, magabiztosabbnak illetve talpraesettebbnek érezhetem immár magamat.

A gyakorlati helyem a Copo e maio étterem és borbár volt, ahol reggel 9-11ig majd délután 3-9ig dolgoztam, hétfőtől péntekig. Igényes és jó konyhájú nagyforgalmat lebonyolító étterem tele kedvesebbél kedvesebb emberekkel, akik sok jó tanáccsal elláttak, segítettek, okítottak. Amália, a főszakács tanította nekem, mit hogyan kell elkészíteni és tálalni, Tiago, az egyik pincér pedig a finom kávé rejtelmeibe avatott be, és a szebbnél szebb díszítési módok fortélyait mutatta meg nekem. Sok receptet ellestem, amelynek remélem itthon is nagy hasznát vehetem majd későbbi munkahelyeimen.

Az első héten még nehézségeket okozott, hogy nem nagyon értettem meg a portugál nyelvet, így a konyhai dolgozók nehezen tudták velem megértetni, mit is kéne tennem, de igyekeztem minél hamarabb elsajátítani a legfontosabb szavakat, így már könnyen ment a munka. Sok olyan ételt készíthettem, amelyeket itthon nem szoktunk, például a rántott polip, vagy a francesinha-t és persze a tipikus portugál levest, ami szinte csak zöldségekből áll. És ami számomra a legjobb dolog volt, hogy nem csak készíthettem ezeket a csodálatos ételeket, de meg is kóstolhattam őket.

A sok munka mellett természetesen jutott egy kis idő a szórakozásra, nézelődésre is. Mindenkit magával ragadt a kedvező klíma a sok látványosság, a finom ételek és italok és nem utolsósorban a vendégszerető kedves emberek. Maga a portugál nép is pozitív emlékként él bennem, ennyi boldogságot mosolyt és szeretetet még embereknél nem tapasztaltam, pedig nekik sem felhőtlen az élet, magas munkanélküliség nehezen visszafizethető hitelek.

Megszámlálhatatlan mennyi emlékekkel gazdagodtam ebben a közel egy hónapban. Felsorolni is nehéz mennyi olyan emlékekkel térhettem haza, amelyeket nemely ember sohasem mondhat magáénak.

Ha feltennék nekem azt a kérdést melyek voltak mégis a legemlékezetesebbek!! Nos..... Talán azok a momentumok, mikor a gépünk elrugaskodott a földtől, mikor megpillantottam az óceánt, vagy a Geres Nemzeti Parkot, mely leírhatatlan szépségével örökre szívünkben ragadt, a Bomjesustmesszeföldön híres zarándok helyet, vagy mikor életemben először láttam polipot, élő rákot. Sok-sok szép és feledhetetlen emlék, amelyeket már soha senki nem vesz és vehet el tőlem.

Összegzésképpen elmondhatom, hogy a Portugáliában töltött egy hónap remek felüdülési és kikapcsolódási lehetőség volt, de mindezen élmények és tapasztalások semmit se értek volna ha ezeket nem egy olyan összetartó és családi közösségben szerezhettem amely a két iskola tanáraiból és diákjaiból valamint a kinti barátainkból kovácsolódott össze.

Ezennel szeretném megköszönni mindazoknak a kemény munkáját akik nélkül lehetetlen lett volna, hogy részese legyek ezen felbecsülhetetlen élményeknek.